

[Thorvil Kristensen.]

drejede efterspørgslen mod danske varer og tjenester fremfor mod udenlandske. Det ville derfor have været et middel til at gøre de to ting, som vi så gerne vil, nemlig at gavne valutaen og beskæftigelsen på samme tid. Det har jo været vort problem i mange år, at vi, når vi strammer politikken, så gavner valutaen, men skader beskæftigelsen; letter vi politikken, gavner vi beskæftigelsen, men skader valutaen.

Det var så min tanke, at midlerne fra denne afgift skulle bruges til at støtte obligationsmarkedet, hvorved man kunne have fået en rentenedgang, ligesom vi nu har fået. Med den tilstand, landbrugets situation udviser i dag, ville jeg dog finde det rimeligt at bruge en del af midlerne til en lettelse af landbrugets ejendomsskatter til supplerende af det, der allerede er gennemført. Men jeg understreger, at den kreditlettelse, der kunne opnås ved en sådan forbrugsbegrænsende politik — der samtidig stimulerede dansk beskæftigelse — ville gøre det muligt at bidrage til finansieringen af de centralsalgspåner, jeg forstår er fremme i landbrugets forhandlinger med regeringen. Jeg ved ikke, om Jyllands-Postens artikel i lørdags, hvori man udkaster tanken om en fond på 300 mill. kr. eller et lån på dette beløb, er udtryk for, at der forhandles om noget sådant. Men uanset om dette tal er rigtigt eller ej, er det klart, at alt, hvad der er konstruktivt, lettere kan gennemføres, når en effektiv forbrugsbegrænsning, der samtidig beskytter valutaen og dansk produktion, er gennemført.

Jeg mener også, en sådan afgift ville give os en bedre udgangsposition, når der skal forhandles om markedsplanerne. Danmark har i forhold til næsten alle andre lande meget lave toldsætter, men til gengæld mange restriktioner. Det ville, hvis vi skal ind i et større marked, have været bedre, hvis det var omvendt, for det synes jo at være tanken, at restriktionerne skal afvikles meget hurtigt, toldsætterne langsommere. Vi ville derfor have haft en gunstigere udgangsposition, hvis vi havde haft noget højere importafgifter eller toldsætter og til gengæld større liberalisering, sådan som det var forudsætningen for min tanke i fjor. Det var i fjor; jeg kan ikke bedømme,

hvordan ordningen ville virke i år. Jeg indrømmer, at depressionen i andre lande måske nu kan gøre det lidt vanskeligere, men Danmark er et så lille land og vor import så spredt, at intet land ville blive ramt alvorligt derved. I øvrigt kan det jo være, at vi i forbindelse med markedsplanerne alligevel kommer til at røre ved vore toldsætter. Jeg beder om tilladelse til endnu et kort citat, nemlig fra en tale, den højtærede minister for udenrigsøkonomi har holdt i Ålborg; jeg citerer fra Social-Demokraten for den 10. april. Det drejer sig om den italienske minister Carlis toldforslag, og herom siger den højtærede minister for udenrigsøkonomi:

„Herom skal forhandlingerne fortsætte, men man kan ikke på forhånd udelukke muligheden af, at der må finde visse todtilpasninger sted ved frihandelsområdets oprettelse.“

Det er jo også muligt, at der kunne fremsættes andre tanker i forbindelse med en mere konstruktiv politik, og det rejser det spørgsmål, jeg vil slutte med, nemlig: hvad skal der nu ske, når denne debat er sluttet? De tre regeringspartier er i stand til simpelt hen at stemme dette forslag ned; men det vil jo være mere konstruktivt, hvis der bliver nedsat et udvalg, som det har været omtalt, og hvis man så i dette udvalg drøfter, hvordan man kan finde frem til en politik, som er mere gunstig både for valutaen og for beskæftigelsen end den, der nu føres. Her kunne man også drøfte besparelser. Jeg benytter lejligheden til at gøre opmærksom på, at den betydelige rentenedgang, som har fundet sted, vil gøre det muligt at nedsætte m²-tilskuddet til det boligbyggeri, som nu finder sted, og en sådan nedsættelse ville gøre det lettere at få boligstøtteleven afviklet, når den udløber næste år.

Men i øvrigt blev der jo i fjor talt om, at regeringen foruden sit øjeblikkelige program også havde en langtidspåner. Vi har aldrig rigtig fået at vide, hvad denne påner går ud på. Jeg benytter lejligheden til at efterlyse den; jeg ved ikke, om vi kan få besked om dens indhold her fra talerstolen i dag; hvis ikke, beder jeg om, at den kommer frem i det udvalg; som nu bliver nedsat, og at den så dér sammen med andre tanker, som måtte blive fremsat, indgår i